

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 25

IN NEDERLAND 60 Cts

LEES IN DIT NUMMER :
TWEE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN

ANTHRACIET ONTSNAPT!

Onder ons... Vermaken wij ons best...

WIJ WILLEN GELEERDEN ZIJN !

DIT antwoordden Michel en Pierre, twee jonge Parijzenaars, toen hun professoren vroegen : « Wat zouden jullie later willen worden ? »

Geleerde worden is een eerbiedwaardige ambitie, maar men wordt geen geleerde van de ene dag in de andere, en zo'n ideaal vraagt eerst en vooral veel studie en geduld !

Helaas ! geduld is nu niet precies de voornaamste deugd van Michel en Pierre. Ze wilden onmiddellijk geleerden zijn en ze waren maar veertien en vijftien jaar oud.

In het grootste geheim bouwden ze een raket ! Sinds maanden werkten ze iedere avond aan hun toestel op een speelterrein, waar andere jongens voetbalden. Enkele weken geleden brak de grote dag voor hen aan. Alles was klaar gekomen : ze moesten alleen nog maar hun raket afvuren.

En toen kwam er onvermijdelijk een kink in de kabel. Het helse tuig ontplofte, en de twee jongens bevonden zich een uur later in een hospitaal...

Indien ik jullie dit echt gebeurde verhaal vertel, is het in genendele om wetenschappelijke nieuwsgierigheid te temperen, maar alleen om jullie tot voorzichtigheid aan te zetten.

Alles komt op tijd en stond, ook het welslagen en het verwezenlijken van een grote droom die men met flinke studies, wilskracht en geduld nastreeft.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT DOOR

LIZZY BRUINENDAEL, W. Berckmanstraat, 22, Amsterdam West, *is 18 jaar oud en zou graag willen korresponderen met meisjes van haar leeftijd uit Frankrijk, Spanje of de Skandinavische landen. Haar hobby's zijn : film, lektuur, postzegels en pasmunten.*

WILLY EECKHOUT, Baron Arthur Verhaegenlaan, 15, Merelbeke bij Gent, *zou willen korresponderen met Kuifjeslezers uit Canada, Curaçao, Belgisch Congo, de Nederlandse Antillen in het Nederlands of in het Frans. Willy spaart dokumentatie over alle werelddelen en de Expo 58. Hij houdt van atletiek en is 15 jaar oud.*

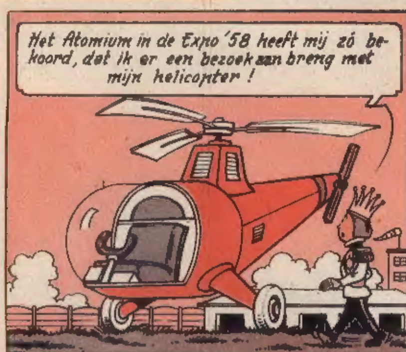
JOOST BOTS, Kleiweg, 18, Gouda (Nederland), *zoekt een korrespondent. Joost houdt van sport (vooral van zwemmen) en is 13 jaar oud.*

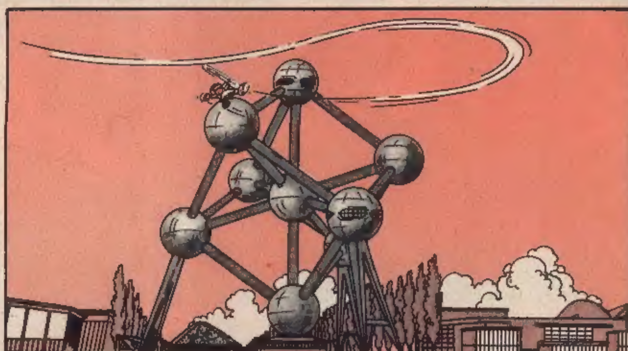
JAN HOOGEVEEN, Professor Dondersstraat, 8, Hilversum (Nederland), *17 jaar, scheikundige, zou willen korresponderen met Kuifjeslezers van zijn leeftijd in het Nederlands.*

PETER PINO, Graafse weg, Nijmegen (Nederland), *zou willen korresponderen met een jongen van 15 jaar uit België, Belgisch Congo, de Nederlandse Antillen, Zwitserland, Duitsland, Canada of de Verenigde Staten, liefst in het Nederlands. Hij houdt van fotografie, lektuur, watersport en verzamelt vliegtuigkaarten. Hij is 15 jaar oud.*

INA SCHOTHORST, Verlengde Hoofdstraat, 29, Hoogezand-Groningen (Nederland), *zoekt een korrespondentievriendin uit Frankrijk om in het Frans te korresponderen. (Vijftien à zestien jaar oud.)*

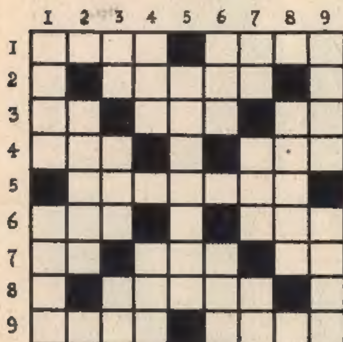
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KUIFJE'S AUTODROOM KORTINGSBON
GELDIG VOOR DE MAAND JUNI

ONS KRUISWOORD

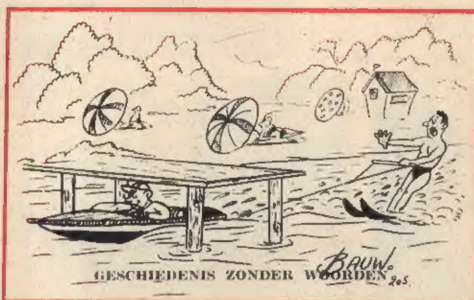

HORIZONTAAL :

1. Akkerman. - Boom. — 2. Behoort bij de vis. — 3. Slede. - Omheinde grond rond een woning. - Meisjesnaam (afk.). — 4. Aanstonds. - Eikeschors. — 5. Geglansde en gestreepte wollen stof. — 6. Deel van een sigaar. - Getal. — 7. Maat. - Uitroep. - Deel van een mast. — 8. In de grond zetten. — 9. Noord-Europeaan. - Tweeslachtig dier.

VERTIKAAL :

1. Doodkist. - Bekend lied. — 2. Pookijzer. — 3. Laag water. - Ruime japon in de XVIIIe eeuw. - Rivier in Italië. — 4. Houten stok. - Raamscherm. — 5. Koperen blaasinstrument. — 6. Kraag van een koorknaap. - Boom. — 7. Plaatsbepaling. - Loot, spruit. - Tijdsbepaling. — 8. Soort van grauwe ert. — 9. Vlek, smet. - Vrijgelatene.

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

DE REIS

TWEE Amerikanen hebben het over hun vakantieplannen.

— Ja, vertelt Mr. Babbit, ik zou wel een reis om de wereld willen maken, maar mijn vrouw wil ergens anders naar toe...

(Mopje ingestuurd door Paul Van Cleemput, Antwerpen.)

DAT WAS EEN VIS !

Het was tijdens het jaarlijks diner van de hengelaarsklub. Een der nieuwe leden, die de gehele avond nog niets gezegd had, vroeg eindelijk het woord.

— Ik heb nog nooit mijn grootste vis gewogen of gemeten, sprak hij, maar ik herinner mij, dat toen ik 'm ving, ik zes uur gewacht heb in het dichtstbijzijnde station, tot er een trein kwam met een bagagewagen !

AAN DE OVERWEG

— Blijf daar staan met uw auto tot de trein voorbij is, zei de norse overwegwachter tot de automobilist. Ik heb geen zin om u met uw kar van de rails te vegen, als ge aangereden wordt.

RECHTSZAAL

Rechter. — Hoe groot was de steen, waarmee ge gegooid hebt ? Zo groot als mijn hoofd ?

Verdachte. — Ja, edelachtbare, maar niet zo dik.

ZO !

Dame. — Nu, in mijn jeugd zou een heer in de tram ten minste voor een dame zijn opgestaan.

Heer. — Zo, waren er dan al trams ?

ALLE KUIFJE'S VRIENDEN NEMEN DEEL AAN DE GROTE JEUGDRALLY VOLGENDE ZONDAG 6 JULI

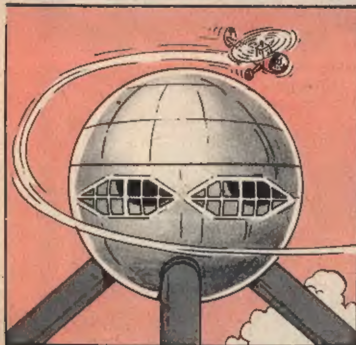
DE « Koninklijke Automobielclub van België » organiseert volgende zondag 6 juli, in samenwerking met « Kuifje » een grote jeugdrally voor jongens en meisjes van 7 tot 14 jaar in het groot attraktie park « De Efteling », Kaatsheuvel bij Tilburg (Holland).

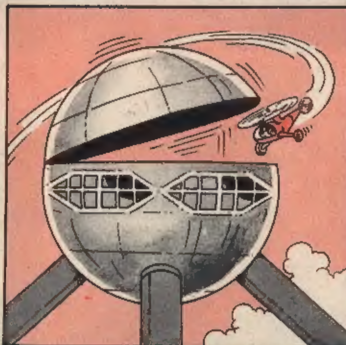
Alle Kuifje's vrienden worden hartelijk uitgenodigd aan dit feest deel te nemen. Het zal iets bijzonders worden ! Een heerlijke dag voor jongens en meisjes die van auto's en van « Kuifje » houden. Ik mag er niet meer over vertellen. Het moet een verrassing blijven. Eén ding mag ik wel verklappen : namelijk dat er talrijke zeer mooie prijzen zullen te winnen zijn !

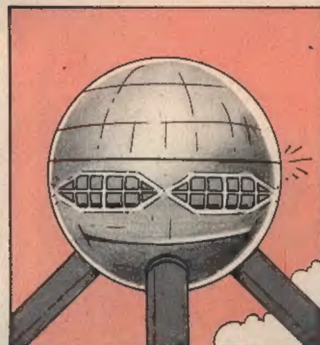
Schrijf nog vandaag naar de Kommissie voor Touristische Rally's van de Koninklijke Automobielclub van België, Luxemburgstraat, 4, Brussel om het programma en het reglement van de Grote Jeugdrally te bekomen. Men moet zich vóór 30 Juni a.s. laten inschrijven.

Tot binnenkort, vrienden !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

RUDYARD KIPLING

DOOR

DINO ATTANASIO

IN het jaar onzes Heren 1871 leefde te Bombay in het toenmalige Engels Indië, een kleine blanke jongen die vol bewondering en aandacht luisterde...

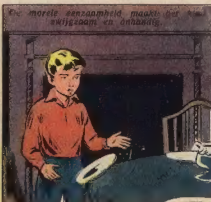

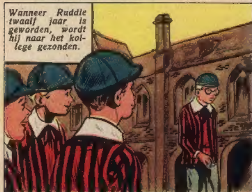

Gelukkig komt een tante de jongen bezoeken.

Maar wat is er met je gebeurd, Ruddie ?... Zie je niet goed ?
Ik leef sinds maanden als in een mist...

Tante gaat met Ruddie naar een oogarts...

Dit kind begon blind te worden. Het heeft volslagen rust nodig en het moet een bril dragen voor zijn sterke bijziendheid.

Met die bril zal hij wel beter zien, maar zijn ogen zullen nooit meer normaal worden.

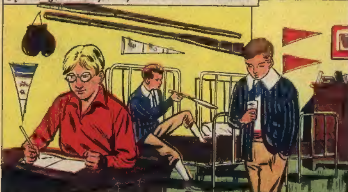

Wanneer Ruddie twaalf jaar is geworden, wordt hij naar het kollege gezonden.

Bekijk de nieuwe eens ! Hij ziet er uit als een kever !
Ha, goed gevonden ! De « kever » !

Een boosaardige kever !
Neen, het is een mol !

Ten gevolge van zijn bijziendheid kan hij niet spelen...

De jongen bestudeert de letterkunde en de poëzie met de grootste aandacht.

Op dat gebied blijkt hij veel talent te bezitten.

Amper 16 jaar oud wordt hij verkozen tot hoofdredakteur van het kollegeblad...

De jongeman wordt redakteur van het Indisch blad « Week's News ».

Over deze grote tocht schrijft Kipling verschillende boeken.

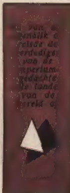
Rond die tijd verweten de Engelse konservatieven de eerste minister Gladstone, niet tijdig versterkingen te hebben gestuurd naar generaal Gordon, die belegerd werd door de derwisjen te Khartoem.

Gladstone wordt uit het zadel gelicht, en Kipling is van de ene dag op de andere de beroemdste Engelse journalist geworden.

Hij publiceerde verschillende boeken die hem zijn wereldfaam bezorgden. Zijn « Jungle-boeken » en « Kim » zijn het beroemdst gebleven.

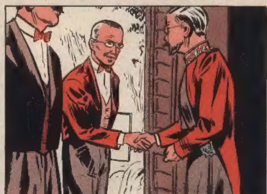
De strijd die hij voerde om Engeland het meesterschap over de zeeën te doen bewaren, was een van zijn grootste perscampagne's.

In zijn beroemd gedicht « If » brengt Kipling op een buitengewone wijze hulde aan de wilskracht en de energie.

In 1907 was Kipling de eerste Brit die de Nobelprijs voor de letterkunde kreeg voor zijn hoogstaand werk.

In 1914 pleitte hij voor een bondgenootschap met Frankrijk.

Zijn enige zoon, die luitenant was in een garde-regiment, sneuvelde tijdens de eerste wereldoorlog.

Rudyard Kipling overleed in 1936. Gedurende 70 jaar had hij Engeland, zijn vaderland, trouw gediend.

Einde

Volgende week : ZO ONTSTOND DE RONDE VAN FRANKRIJK

HOEMPA PA DE

Hoempa Pa en zijn vriend trachten door he

ROODHUID

TEKST

TEKENINGEN

voud te geraken maar, er zijn de Platvoeten...

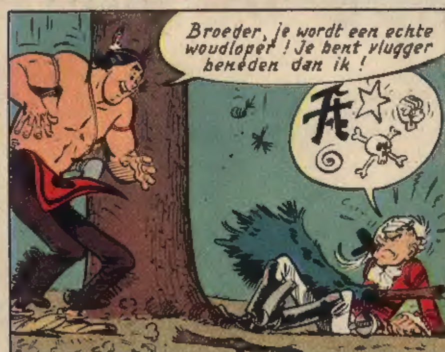

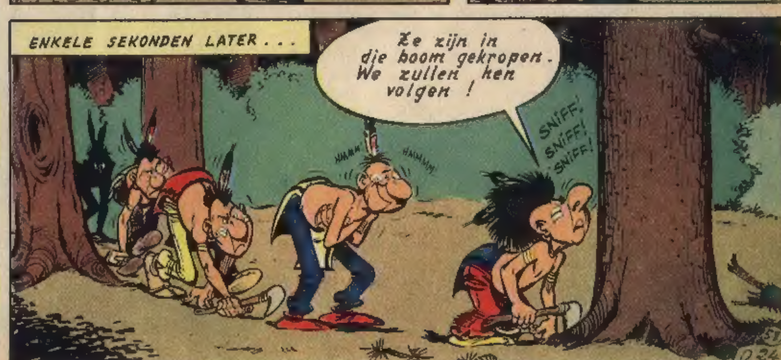

IK BESTUURDE DE MISTRAL: 140

PARIJS, gare de Lyon, 13.10 uur: het rood licht maakt plaats voor een groen licht, de machinist draait zijn stuurwiel voor de start, drukt zacht op de shuntagehefboom en zonder lawaai en met een verbazende soepelheid, zet de Mistral zich in beweging.

VOOR de trein zie ik een oneindige reeks sporen die elkaar kruisen, snijden en weer bij elkaar komen in een ingewikkeld en fascinerende geometrie. Op het ogenblik dat het rood licht verdween en het groen in de plaats kwam, werden de wissels geopend voor de « Mistral » en onder het dichte net van elektrische bovenleidingen, rijdt de trein over het spoor dat voor hem bestemd is. Voor mij lijkt dat alles vreselijk ingewikkeld, maar voor de ervaren machinist is het kinderspel. Ik zit in de « Mistral » vooraan, vlak naast de machinist ofte chauffeur en ik kan ieder van zijn bewegingen volgen. Ik ben zo blij als een kermisvogel omdat ik mee mag rijden met de snelste trein van Europa !...

300 KM IN 2.30 UUR

VOOR het ogenblik rijdt de « Mistral » niet vlugger dan 0 km per uur. De machinist is zeer oplettend maar niet gespannen. Hij weet dat er praktisch geen hindernis voor hem kan komen opduiken. Het spoorverkeer werd in de laatste jaren erg gemoderniseerd, zelfs het automatisme deed zijn intrede, maar de veiligheid van de reizigers is en blijft de grootste bekommernis. Treinen zoals de « Mistral » en de « TEE » kunnen met zulk een grote snelheid rijden, omdat de weg voor hen werd opengemaakt en er voor veiligheid werd gezorgd.

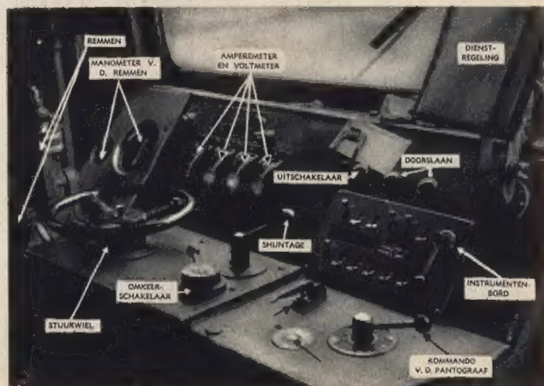
Wanneer men achter het windscherm zit van een « Mistral » met een stuurwiel voor zich, pedalen, twee remmen, een accelerator, een ruitenwisser, een verklikker, enz., enz., maakt men onwillekeurig de vergelijking met een auto. De vergelijking tussen die twee gaat echter niet op. Wanneer een auto de enge tunnel moest naderen zoals wij thans, dan zou de chauffeur remmen. De machinist van de « Mistral » doet het niet. Hij doet het ook niet wanneer hij statig een bocht neemt. De « Mistral » vervolgt zijn weg, houdt steeds dezelfde snelheid aan en remt of stopt niet behalve dan voor de signalen.

Het gebeurt niet dikwijls dat de « Mistral » voor de seinen moet stoppen, want het spoor werd volledig vrijgemaakt. Zware goederentreinen en zelfs reizigerstreinen worden op een zijspoor geleid tot de « Mistral » voorbij is. Nadien kunnen zij dan hun weg voortzetten. Van Parijs tot Dijon zie ik geen ander geel licht dan datgene wat de « Mistral » gebiedt even voor Dijon te vertragen. Dan komt er het rood licht dat de machinist beveelt te stoppen in het station van deze stad. Het is de eerste halte sinds Parijs. We hebben 300 km afgelegd in minder dan 2.30 uur.

HOE BESTUURT MEN DE « MISTRAL »

EEN elektrische lokomotief heeft een stuurwiel, net als een auto, maar dat stuurwiel dient niet om de trein te leiden, in een bepaalde richting te sturen. De spoorlokomotieven hebben inderdaad geen directiesysteem: zij moeten slechts de rails volgen. Het stuurwiel van de « Mistral » dient om van snelheid te veranderen en koppelt meteen zes krachtige elektrische motoren. Voor de acceleratie gebruikt men in een elektrische spoorlokomotief de shuntagehefboom (shunten betekent parallel schakelen). Al naar gelang de positie van de shunter, wordt er meer of minder elektrische stroom doorgelaten. Bijna al de commando's zijn gecentraliseerd op een soort van staaf tegen het windscherm. De machinist, of zo je wil de chauffeur, staat rechtop achter de commando's. Hij heeft ook een omkeerschakelaar, waarmee hij de trein voor- of achteruit kan doen rijden, en er is een knop om de machtige sirene in beweging te brengen. De machinist gebruikt ze wanneer een station in het gezicht komt of wanneer hij in de verte arbeiders op het spoor ziet werken. Verder is er de veiligheidsknop waarop de machinist moet drukken wanneer hij het sein ontmoet, dat hem beveelt te vertragen. Een hele reeks wijzerplaten geeft de drukking van de elektrische stroom van de bovenleiding aan, de intensiteit van de stroom gebruikt door de motoren en de drukking van de elektrische batterijen, die de stroom leveren voor de verlichting en het commando van alle apparaten van de lokomotief. Links en onafhankelijk van het dashboard staan twee remmen, een die gebruikt wordt wanneer de lokomotief met haar wagens rijdt, de andere wanneer de lokomotief alleen (dus zonder wagens) maneuvreert. Links en ter hoogte van de ogen van de chauffeur staat een echte « verklikker ». Het is een wijzerplaat waarop een grote naald draait. Deze naald geeft de snelheid aan van de trein, maar niet alleen de snelheid ! Zij geeft terzelfdertijd het diagram van de snelheid over heel de lengte van het trajekt. Deze snelheid staat op een band gegrift. Op deze band staan er bovendien de passages voor de signalen genoteerd met een speciale aanwijzing wanneer de chauffeur op de veiligheidsknop heeft gedrukt, d.w.z. wanneer hij een geel signaal ontmoette dat hem het bevel gaf te vertragen. Aan de hand van deze band kan men opmaken of de machinist van de « Mistral » gehoorzaamde aan al de bevelen die hem werden gegeven.

De « Mistral » mag in gewone omstandigheden rijden met een snelheid van 150 km per uur. Deze waarin ik had plaats genomen mocht slechts aan 140 per uur rijden, omdat de trein was samengesteld uit wagens die niet op een grotere snelheid berekend waren. Indien nu de machinist de geautoriseerde snelheid van 140 km zou overschreden hebben, dan

Het dashboard van de « Mistral ».

De ingang van de tunnel van Blaisy-le-Bas hangt vol rook, maar de « Mistral » remt niet zoals een auto zou doen. Hij glijdt in de tunnel met een snelheid van 140 km per uur.

zou de band . hem verklikt hebben bij zijn oversten !

Het uurrooster moet echter in ere worden gehouden en dus is de chauffeur verplicht bijna gedurende heel de rit met maximum snelheid te rijden. Dit vergt uiterste voorzichtigheid en een grote ervaring. Het is bv. nodig dat de machinist de helling van de weg voorziet, want op een helling heeft de trein een lichte neiging om door te slaan. Zelfs wanneer men de shuntage onmiddellijk vermindert, vertraagt het konvooi niet ter stond.

Een trein behoorlijk remmen stopt de « Mistral ». De portieren worden geopend en onmiddellijk hoort men het lawaai dat eigen is aan alle grote stations; luidsprekers, geroezemoes van stemmen, treinen die wegrijden of binnenstomen

Hier is mijn reis ten einde. De « Mistral » echter gaat verder naar Lyon, waar hij om 17.10 uur zal toekomen. Daar blijft de elektrische lokomotief achter en krijgt de trein een stoomlokomotief die naar Marseille rijdt. Daar wordt de stoomlokomotief geruild voor een lokomotief gestookt met zware olie die tot Nice rijdt.

KM. PER UUR

is een héle kunst. Een goed machinist remt op tijd, zacht en zonder schokken. Een onervaren machinist gelukt daarin niet steeds. Het gebeurt dat de wagens dan tegen elkaar schokken.

In een « Mistral » heeft men zulks niet te vrezen, want deze trein wordt slechts toevertrouwd aan zeer ervaren en bekwame machinisten

Rechtop, achter het dashboard, staat de machinist.

HET UURWERK

TERWIJL het landschap voorbij glijdt, kijkt de machinist steeds van de snelheidswijzer naar zijn uurwerk. Hij vermeerdert of vermindert de stroom al naar gelang de naald van de snelheidswijzer over of onder de 140 glijdt. Hij kent zijn taak en zijn trein zal stipt op het aangeduide uur het station van Dijon binnen rijden

De vele sporen en wissels kondigen het naderen van het station aan. De snelheidswijzer daalt progressief tot op een snelheid van 10 km We zijn aan het perron Heel stil en zacht

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

WIE WINT DE RONDE ?

NOG acht dagen scheiden ons van de start van de Ronde van Frankrijk. We hebben heel wat renners die deze Ronde zouden kunnen winnen, maar dat is niet de eerste keer! We hebben al jaren flinke renners, maar wanneer de Ronde goed en wel bezig is, verhuizen zij naar het tweede plan. Het is waarachtig reeds lang geleden dat er nog een Belg de gele trui in de wacht sleepte.

Naar onze mening is Jacques Anquetil de man die over veel troeven beschikt en door zijn rivalen zal bewaakt worden. Jacques Anquetil heeft nog geen grote populariteit verworven. Gino Bartali noemde men in de wandeling « Il vecchio » (de oude); Jean Robic werd « Biquet » geheten, de Italianen noemden hem « testa di vetro » (glazen hoofd); Hugo Koblet verdiende de bijnaam « de charmante renner »; Coppi was de « grote Fausto » of de campionissimo; Kübler « de arend van Adliswil » en Bobet hield er van dat men hem doodgewoon Louison noemde. Voor Jacques Anquetil heeft men nog geen naam gevonden en niemand durft het aan om hem bv. « Titil » te heten!

Hij is 23 jaar oud en fietst buitengewoon knap. Jean Bobet zegt nochtans dat hij niet de beste positie heeft op zijn fiets en met minder moeite een beter resultaat zou kunnen bereiken. Hij zou anders moeten zitten en hij zou het stuur van zijn fiets moeten veranderen. Maar zoals het thans is, bevalt het Jacques Anquetil. Hij is koppig en vertrouwt slechts op eigen inspiratie.

Er zullen drie ritten tegen het uurwerk moeten gereden worden, dat is meer dan vroeger. En er zijn de bergen, maar die schrikken nog weinig renners af. Wanneer wij zeggen dat Jacques Anquetil een goede kans maakt, betekent dit niet dat hij de Ronde zal winnen. In de bergen bv. is hij heel makkelijk te verslaan, dat hebben we vorig jaar nog vastgesteld. Toen slaagde Marcel Janssens er in tijdens de beklimming van een berg 5 minuten op hem te winnen, en dat is geen referentie. Marcel Janssens is een goed renner, maar geen uitblinker.

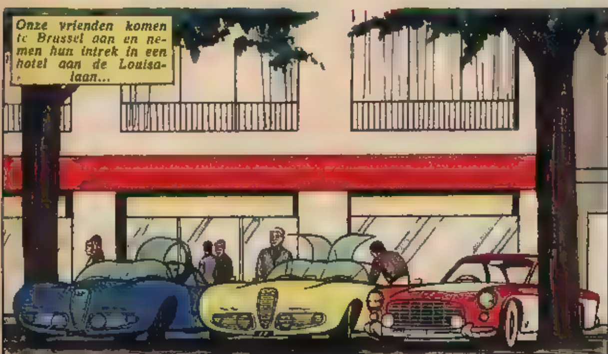
Het staat nochtans vast dat Jacques Anquetil, de elegantste renner van Frankrijk, niet zal te vreden zijn met de rang van figurant, maar in de Ronde als grote vedette zal optreden.

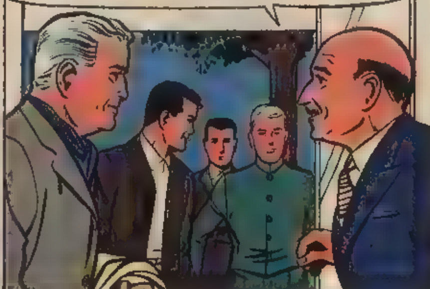

DE GROTE

Michel Vaillant en Warson hebben elk een rit van de Grote Match gewonnen. Nu zullen zij die in België betwist wordt...

MATCH

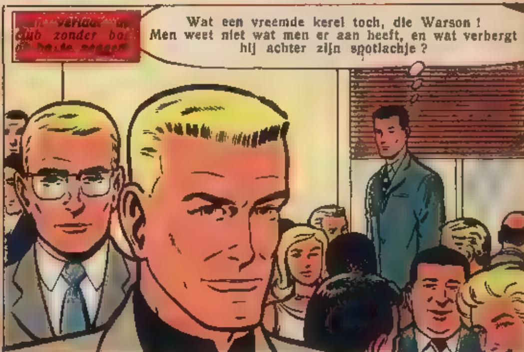
DOOR *jean Graton*

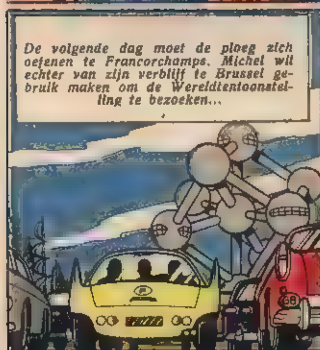

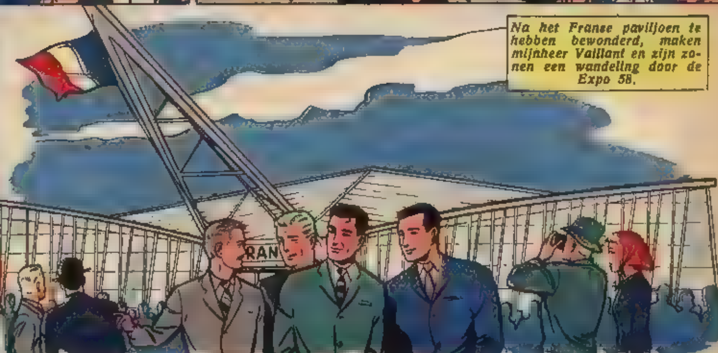

deelnemen aan de Grote Prijs van Francorchamps

's Avonds geraakt Michel niet in slaap. Morgen moet hij een nieuw duel leveren met de raadselachtige Amerikaan, die geheimzinniger doet dan ooit. Maar Michel heeft nooit een interessanter tegenstrever ontmoet. Hij droomt van zijn nieuwe wagen. Zal die zich zo flink gedragen als de andere waarmee hij te Indianapolis heeft gereden? En dan denkt hij aan zijn moeder, aan zijn vrienden van de voetbalclub van Parijs, en zachtjes zinkt hij in een diepe slaap...

(Wordt voortgezet.)

DE RENDIEREN K

EEN grote stofwolk steeg op, samen met de sterke geur van de rendieren. Het dal was helemaal in die grijze stofwolk gehuld en slechts nu en dan zag men de heuvelende ruggen van de vijf duizend rendieren, die van de hoogvlakte naar de omheinde weiden werden gedreven. Hun geweien waren in mekaar gestrengeld als de boomtakken in het woud en men hoorde het geklepper met hun kleine hoeven op de reeds hard bevroren grond. In de verte klonk het roepen van de drijvers en het blaffen van de honden.

MATTIS en MARGIT zaten op de houten afsluiting en keken naar de kudde. Mattis was een knaap van twaalf jaar, groot voor zijn leeftijd, hij had vlasblond haar en helderblauwe ogen. Hij was die morgen zo graag meegegaan met de drijvers om de rendieren veilig naar het dal te brengen, maar zijn vader had hem gezegd :

— Mattis, jij blijft thuis en je zorgt voor het vuur. Rendieren drijven is geen werk voor een kleine jongen!

Mattis voelde het aan als een belediging. Men aanzag hem voor een kind! Zelfs de kleine, grappige Margit slaagde er niet in een glimlach op zijn lippen te toveren.

— Trek het je niet aan, Mattis, zei ze. Deze avond gaan we naar het feest van de renskyllning. We zullen zingen en dansen!

— Maar neen! Daar is geen plaats voor een kleine jongen.

Mattis gaf trouwens geen snars om zingen en dansen. Al wat hij wenste was zijn kracht te meten met de grotere en oudere jongens. Hij wou tonen dat hij reeds een man was en nu had men hem doodeenvoudig thuis gelaten en gezegd dat hij op het vuur moest passen.

Het rendier is heel Lapland, men eet zijn vlees, drinkt zijn melk, verkoopt zijn gewei en met zijn huid maakt men stevige kleren en sterke schoenen. Zonder het rendier ware het leven voor de Lappen, die ginds hoog in het noorden boven de Poolcirkel wonen, totaal onmogelijk. De rendieren leven op de fjelds, het hoger gelegen land. Ze zijn wild, halfwild of tam, maar de tamme rendieren mengen zich met hun wilde broeders zodat het moeilijk wordt de ene van de andere te onderscheiden. Twee keren per jaar wanneer de korte maar prachtige zomer aanbreekt en in het begin van de winter als de hoeven van de rendieren er niet meer in slagen de ijsen de sneeuwlaag weg te krabben, om aan het korstmos te komen, verzamelt men de kudde en dit noemt men de renskyllning.

VERHAAL VAN STEP
GEILLUSTREERD DOOR L. EN F. FUNCKEN

Die morgen dus waren de inwoners van het dal van Tjaorika voor dag en dauw opgestaan om naar de hoogvlakten te gaan en de kudde rendieren voorzichtig naar het dal te drijven.

— Ze hebben geluk! zuchtte Mattis.

De kinderen zaten op een hekken bij de ingang van het dorp, vlak bij de poort van een uitgestrekte omheinde weide, waarin men de rendieren zou drijven. Ze hadden dit plekje uitgezocht om ook maar niets van het boeiend schouwspel te laten ontsnappen. De volwassen mannen, geholpen door kleine snelle Laplandse honden, dreven de rendieren naar de vallei waar hun eigenaars hen opwachtten. In het geheel hadden zij bijna vijf duizend rendieren verzameld en het was een hele kunst ze te samen te houden en in de juiste richting te leiden.

Eens in de grote omheinde weide worden zij naar kleine weiden gedreven, die toebehoren aan de eigenaars van de rendieren. In de grote weide moeten de dieren dus geschift worden. Ieder dier draagt het merkteken van zijn eigenaar en iedere eigenaar moet er voor zorgen dat hij zijn dieren krijgt. Het schiften van de rendieren gebeurt met de hulp van stokken en lederen lasso's, die de Laplanders zo behendig zwaaien als echte cowboys. Nooit vergissen zij zich. Bovendien zijn de Lappen eerlijk als goud. Het rendier dat in een verkeerde weide terecht komt, wordt terstond aan zijn ware eigenaar teruggegeven.

— Daar komen ze! Daar komen ze! riep Mattis opgewonden.

Alles werd met de grootste nauwkeurigheid geregeld. Radiotelefonisten van het leger hadden zich op bepaalde plaatsen opgesteld en seinden van mijlpaal tot mijlpaal de trek van de kudde. Niet ver van Mattis en Margit stonden enkele jongelui van de houtvestersschool. In geval van nood moesten zij ingrijpen en de drijvers een handje helpen. Het is inderdaad best de nodige voorzorgsmaatregelen te treffen en op alle eventualiteiten voorbereid te zijn. Het is voldoende dat één dier verschrikt opstuift, opdat heel de kudde aan de haal zou gaan.

In de bocht zag men de eerste dieren van de kudde

OMEN

aankomen Een oud, prachtig rendier, het gewei fier opgericht, liep aan het hoofd van de kudde. Zoals steeds hadden de drijvers er voor gezorgd dat er een oud en reeds jaren getemd dier de leidersrol vervulde Om de hals droeg hij een klok en het heldere geluid van die klok leidde de kudde en gaf aan de dieren een gevoel van veiligheid. Al de rendieren volgden de chef als een kudde tamme schapen

— Kijk eens naar de herder ! riep Mattis. Die kent zijn stiel, hoor !

De man die Mattis aanwees kon vijftig jaar oud zijn. Hij droeg leren beenstukken, de typische schoenen en de brede gordel versierd met tinnen platen eigen aan de Laplandse boer Kalm en rustig deed de man zijn gevaarlijk werk. Hij kende ieder gebaar en alle trucjes om de dieren veilig in de stal te loodsen. Hij liep het groot rendier, leider van de kudde tegemoet en zwaaide zijn lasso Het rendier steigerde echter een ogenblik te vroeg De lasso raakte verward in het gewei, het krachtige, sterke dier schudde woedend de kop en trachtte zich te bevrijden. Al de dieren van de kudde bleven eensklaps staan en men kon het aanvoelen dat zij aarzelden en de paniek ieder ogenblik kon losbarsten. Een sekonde later keerden de rendieren zich om en liepen in wanorde de weg op van waar zij gekomen waren. De radiotelefonist sprong op zij en de leerlingen van de houtvestersschool wisten niet goed wat ze moesten doen : de rendieren laten lopen en zich op het ergste voorbereiden of trachten de kudde in bedwang te houden ? Toen sprong Mattis in de bres .

— Mattis ! Mattis ! Pas op ! riep Margit hem met verschrikte stem na.

Maar hij hoorde het niet meer, hij liep langs de kudde heen en deelde bevelen uit

— Hierheen, jullie ! Hierheen ! Loop achter de dieren aan en maak zoveel lawaai als het enigszins mogelijk is !

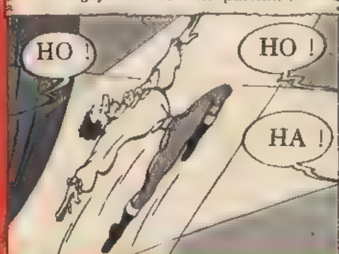
De oudere knapen gehoorzaamden Mattis, want instinktief voelden zij aan dat hij wist wat er moest gedaan worden. Zij klapten in de handen, zij gilden als duivels en joegen de rendieren zoveel schrik aan dat ze zich opnieuw omkeerden en naar de omheinde weiden liepen. Mattis was intussen schrijlings op de rug van de leider gesprongen en had het gewei van het woedende dier met twee handen vast omklemd. Zo dwong hij het sterke rendier in de richting van de weide te lopen

Alles verliep goed en toen de leider van de kudde eenmaal binnen de omheining was, volgden de overige rendieren vanzelf. Het incident dat had kunnen uitgroeien tot een ware ramp, had slechts enkelen minuten geduurd.

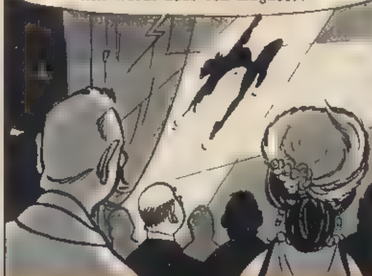
Die avond werd Mattis gevierd als de held van de renskyllining en nog vele jaren sprak men over de moedige, kleine jongen die het sterkste rendier van de kudde naar de weide had gedreven

VICTORIA VERTELT...

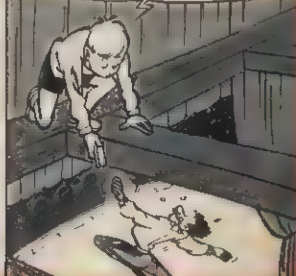
Tijdens het dansfestival op de Expo wordt de sterdanser van de folkloristische groep « Hongorowase » geestdriftig toegejuicht door het publiek. .

Bewonderenswaardig ! Hij blijft in de lucht hangen. . Men zou zeggen dat hij aangetrokken wordt door een magneet !

Hoger ! Hoger ! Nog een kleine inspanning en je hebt deze BIG NUTS VICTORIA !

VERBODE

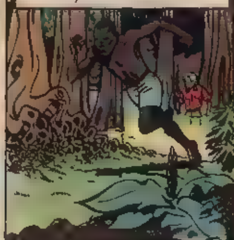
Ribiero kan de vogelvrijverklaarden in bedwang houden. Een van hen

N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

snapte echter en wordt nagezet door Teddy...

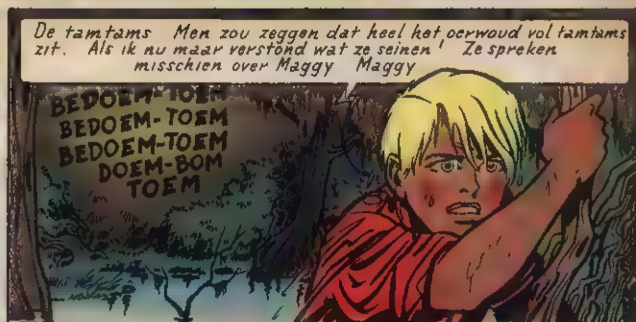

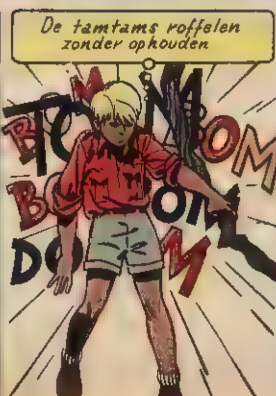

(Wordt voortgezet.)

OOG IN OOG

Er heerste beroering onder de Apachenstammen van Arizona Steve Howard, verkenner van het Indiaans Bureau, werd naar Fort Sumter gezonden De inwoners van deze vesting worden opgehitst door een zekere Cutter, oud-officier van het Zuidelijk leger...

IEDEREEN bekeek de verkenner alsof hij van een andere planeet kwam.

— Je zegt dus dat jij van Tucson komt, vroeg eindelijk iemand op sceptische toon. Dat is onmogelijk! Alle wegen werden door de Apachen versperd.

— Dat is juist, maar ik ben er toch doorgekomen, herhaalde Steve rustig.

Vlak bij de toonbank klonk er een sardonisch lachje en alle ogen keerden zich naar de Commodore.

— Maar dit is toch vanzelfsprekend, vrienden. Iedereen weet toch dat de verkenners van het Indiaans Bureau goede maatjes zijn met de Roodhuiden. Zonder hen zou er in Arizona sedert lang geen enkele Apache meer geweest zijn.

Deze woorden oogstten grote bijval en er waren enkele mensen die Howard uitjouwden. Cutter hitste zijn handlangers nog meer op en riep:

— En welk nieuws breng je mee van Tucson? Is het leger op weg? Krijgen we spoedig hulp?

De verkenner bewoog niet en ondanks de vijandigheid die hij van minuut tot minuut voelde stijgen, bleef hij kalm.

— Ik kwam jullie er van verwittigen dat het garnizoen van Tucson op dit ogenblik slechts een handvol soldaten telt. Alvorens er voldoende versterking uit het Oosten kan komen, zullen er weken verlopen. Intussen kunnen jullie slechts op jullie zelf rekenen.

Dit vreselijk nieuws veroorzaakte een doodse, onheimelijke stilte.

— En denk jij dat wij ons zullen laten afslachten zonder ons te verdedigen? donderde Cutter.

Steve schudde het hoofd en zijn stem klonk luider toen hij antwoordde:

— Er blijft een kans om een bloedige strijd te vermijden: onderhandelen. Maar, dat moeten wij dadelijk doen!

— Geloof jij dat de Apachen zo gek zullen zijn te onderhandelen terwijl zij de sterksten zijn? grinnikte de Commodore.

— Ik ben bereid zelf de onderhandelingen aan te knopen en onmiddellijk kontakt te nemen met Cochise.

Er klonken hier en daar verbaasde uitroepen. Iedereen wist welk risico Howard daarmee nam. Zijn koelbloedigheid en zijn kalmte dwongen eerbied af. Cutter voelde dat blijkbaar, want hij riep:

— Pas op, vrienden! Pas op! Die kerel is bekwaam jullie met holle woorden en vage beloften in slaap te wiegen. Vergeten jullie onze doden reeds, onze platgebrande hoeven en onze afgeslachte veestapel? Onderhandelingen aanknopen betekent onze zwakheid bekennen en daarvan zullen de Roodhuiden profiteren. Trouwens, wie zegt dat zij bereid zijn te onderhandelen?... Geloof me, we moeten hen uithongeren

TEKST VAN J.-M. CHARLIER

GEILLUSTREERD DOOR REF

en aldus dwingen te kapituleren. Op dat ogenblik dikteren wij hen onze voorwaarden!

Een brutale ovatie onderstreepte deze woorden. Sommigen wilden het bevel van de Commodore onmiddellijk uitvoeren, anderen aarzelden nog.

Iedereen echter vreesde Cutter en de duivelse handigheid waarmee hij zijn revolver hanteerde. Howard voelde dat de wind keerde...

— Nu is het genoeg, Cutter! Jij bent slechts een ophitser, zei Steve Howard. Je had ongelijk daareven in het publiek uit te bazuinen dat je bisons gedood hebt. De wet verbiedt zulks in deze streek. Ik geef je een goede raad: hou je mond en verdwijn met je handlangers uit de omgeving, zo niet heb ik als federaal agent de macht je onmiddellijk te laten aanhouden.

Al de klanten van het saloon waren met verstomming geslagen en de Commodore zelf staarde met open mond naar Howard. Hij was enigszins verbaasd door die onverwachte zet en zijn olijfkleurige huid was groen geworden.

— Zou jij dat heus kunnen? zei hij ten slotte met een stem die trilde van ingehouden woede. Luister even, jakhals, we houden niet van vreemdelingen, en vooral dan niet wanneer ze zich bemoeien met zaken die hen geen snars aangaan.

— Deze zaak is mijn zaak! En indien je binnen 30 sekonden niet buiten bent, smijt ik je in de gevangenis.

Hij sprong van de tafel waarop hij totnogtoe had gestaan en liep naar de deur.

— Een momentje, prairiehond! huilde Cutter.

Er vlamde een koude haat in zijn kleine, donkere ogen en het was duidelijk dat hij iets in het schild voerde. De verkenner keerde zich om en wachtte kalm en flegmatiek. Met afgemeten passen kwam Cutter op hem toe. Op enkele meter afstand bleef hij evenwel staan. Het was muisstil in het saloon, niemand dierf nog bewegen en iedereen hield de adem in. De twee rivalen bekeken elkaar uitdagend, hun open handpalmen waren slechts enkele centimeters verwijderd van de kolf van hun Colt. Een minuut die echter zeer lang scheen, verliep aldus. Plotseling sloot de rechterhand van Cutter zich om het wapen en trok het uit zijn etui. Steve was echter nog vlugger geweest, want er knalde een schot en de Commodore werd door de kogel in de hand getroffen. Cutter maakte een sprong en keek dan verbaasd en ongelovig naar zijn revolver, die aan zijn voeten gevallen was. Iedereen zette grote ogen op, want totnogtoe had Cutter zijn mannetje nooit gemist. Nooit had men iemand zó snel zijn revolver zien grijpen en afvuren als Steve Howard. Deze laatste blies het blauwe rookwolkje weg dat opsteeg uit de lauwe loop van zijn Colt en zei:

— Ziezo! Cutter, raap je wapen op en verdwijn hier als de bliksem!

Lijkbleek en met slapen die glansden van het zweet, stond de Commodore daar en wierp een heimelijke blik op zijn handlangers. Hij zag niets anders dan verslagen gezichten. Langzaam bukte hij zich en raapte zijn wapen op. Even aarzelde hij nog, maar Steve liet niet af. Met een woedend gebaar stak Cutter zijn Colt in het leren etui en ging naar de deur. De luide en koude stem van de verkenner weerhield hem echter nog een ogenblik op de drempel:

— Een goede raad, Cutter: laat de Apachen met vrede, want indien je een van hen lastig valt krijg je het met mij te doen! En de bisonjacht is voor jou gedaan, heb je dat goed begrepen?

Het scheelde geen haar of de Commodore stikte van woede. Hij balde de vuisten zodanig dat de nagels hem in de handpalmen drongen.

— Praat maar, cowboy. Je hebt nu de overhand, maar dat zal niet lang meer duren. We zien elkaar nog terug!

De deur sloeg met een smak in het slot. De handlangers van de Commodore wisten eerst niet goed hoe ze zich moesten keren of draaien, maar ten slotte stonden zij op en gingen zwijgend naar buiten. De anderen keken hen met een spottend glimlachje na, en toen heel de brutale bende van Cutter buiten was, trad er een ontspanning in en een luide lach rolde doorheen het saloon.

Een man echter bleef ernstig en greep Howard bij de elleboog. Het was Jesse Laramie. Hij fluisterde de verkenner in het oor:

— Pas op, vriend, pas op! De Commodore zal deze vernedering niet vergeten. Hij zal je zoeken... Wees voorzichtig!

Volgende week:

DE VALSTRIK

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Kid Ordinn nam Black Skelett, de gevaarlijkste bandiet van de streek, bij toeval gevangen...

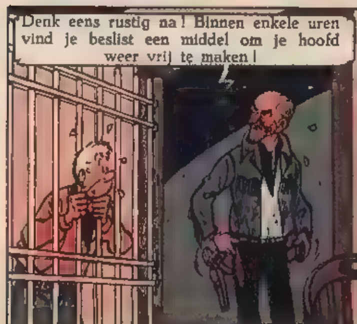

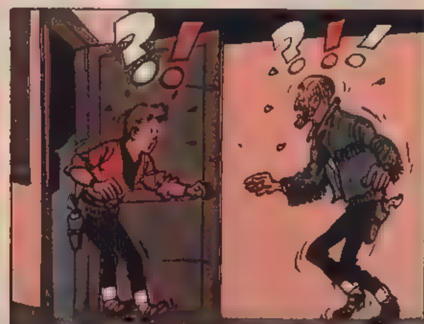

Ken je reeds de albums « DE KAT ZIT IN DE ZAK » en « DE PIJPEKOP » met als grote helden Dog Bull en Kid Ordinn ?

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE HERVORMING IN ENGELAND

SEDERT het einde van de Rozenoorlog heerste het geslacht van Tudor over Engeland en ook over Ierland. Het regeerde echter niet over Schotland, daar hadden de Stuarts het bewind in handen en kon het puritanisme van John Knox zijn weg maken. In 1509 stierf Hendrik VII, overwinnaar van Bosworth, en zijn zoon volgde hem op onder de naam Hendrik VIII. Hij en zijn opvolgers zouden de Hervorming in Engeland doorvoeren.

1. — HENDRIK VIII

ALS jongeman was hij briljant en sportief, later werd hij vreselijk dik en lelijk. Hendrik VIII hield van muziek en schone letteren en benoemde Thomas More tot kanselier. Hij wist zelfs iets af van teologie en schreef tegen Luther de « Verdediging van de 7 Sacramenten ». Om dit geschrift kreeg hij van de paus de titel van « Defensor Fidei », verdediger van het geloof.

2. — LADY ANNA BOLEYN

DE koning was gehuwd met Catharina van Aragon, een Spaanse prinses, dochter van de katolieke koningen, en had van haar een dochter, Mary. Na achttien jaar werd hij verliefd op een eredame van de koningin, de knappe Anna Boleyn. Hij vroeg aan paus Clemens VII de annulering van zijn huwelijk, maar dit werd hem geweigerd. Zijn raadgevers, o.m. Thomas Cromwell en Cranmer, de aartsbisschop van Canterbury, stelden hem voor zijn huwelijk te verbreken. Wat hij deed. Hij huwde met lady Anna en deze laatste werd met veel luister tot koningin gekroond. Catharina van Aragon verdween van het schouwtoneel.

3. — MEESTER VAN DE KERK

IN 1534 liet Hendrik VIII door het Parlement een wet stemmen de z.g. « Akte van Suprematie », waarbij de koning van Engeland het hoofd werd van de Engelse Kerk Hij erkende dus het gezag van de paus van Rome niet langer meer. Het gaat hier niet om een ketterij, maar om een schisma. Wie het niet eens was met de koning moest voor de vierschaar verschijnen en Thomas More en de oude kardinaal Fisher werden onthoofd De goederen van de kloosters werden het eigendom van de kroon

4.— HET EINDE VAN HENDRIK VIII

OP bevel van de koning werd Anna Boleyn onthoofd. Zij had hem een dochter Elizabeth, geschonken. Hendrik VIII huwde dan met Jane Seymour, waarvan hij een zoon kreeg. Jane stierf in 1540. Toen huwde de koning met Anna van Cleef. Hij had haar portret gezien geschilderd door Holbein Anna van Cleef kwam naar Londen, maar de koning vond dat ze in levende lijve lang niet zo mooi was en stuurde haar terug Hij huwde voor de vijfde keer met Catharina Howard en liet haar onthoofden in 1542 om met Catharina Parr in de echt te treden Op het ogenblik dat hij er aan dacht haar als heks te doen verbranden, stierf hij. Dat was in 1547

5. — DE ERFGENAAM

DE zoon van Hendrik VIII en Jane Seymour werd koning onder de naam Edward VI. Hij was negen jaar, ziekelijk, zwak, maar intelligent. Hij studeerde o.m. Latijn en Grieks en kon toen hij dertien jaar was Aristoteles lezen in de originele tekst en Cicero vertalen. Hij stierf toen hij vijftien jaar was na een lange ziekte Hertog Summerset, voogd van Edward, was een puritein en in 1549 werd Engeland verplicht de dogma's en de organisatie van de Calvinistische Kerk te aanvaarden Engeland voltooide aldus zijn Hervorming

(Wordt voortgezet.)

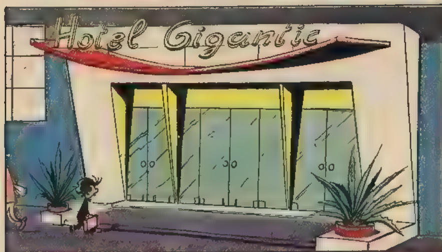
Signor SPAGHETTI INSEKTENDODER

DOOR

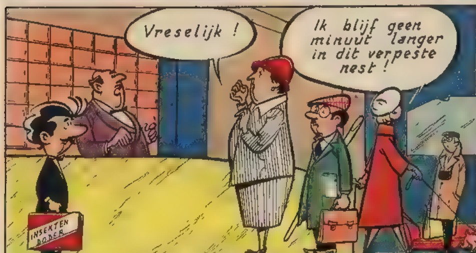
D ATTANASIO

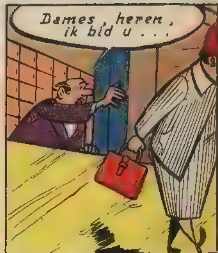

DRRING
INSEKTEN-DODER

Ja?..
Goedemorgen, mevrouw. Ik ben insekten-doder...

HA!

Uw hondje heeft beslist vlooien!
Wat? Wie? Kiki?

STOP!

KIKI!

Kiki, mijn hondje!
Mevrouw, uw hondje is ziek, maar de vlooien zijn beslist dood!

Ik zal het in 't vervolg voorzichtiger aan boord leggen!
NOG EEN
VALPOLICELLA
BOLLA
INSEKTEN DODER

DRRING

Kan ik u even spreken!?
Ja, zeker, mijnheer. Kom binnen!
2

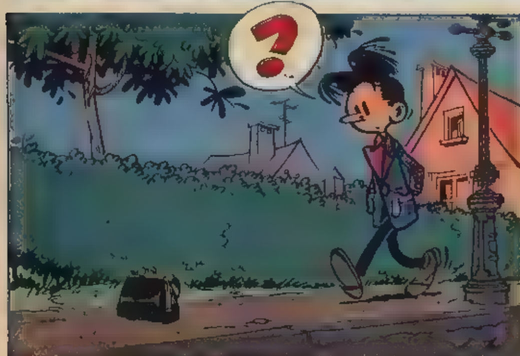
Volgende week : PECHVOGEL

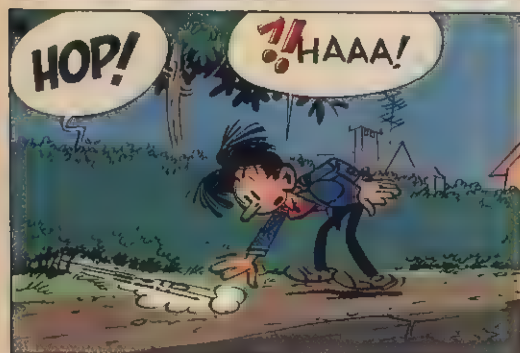
TON en TINNEKE

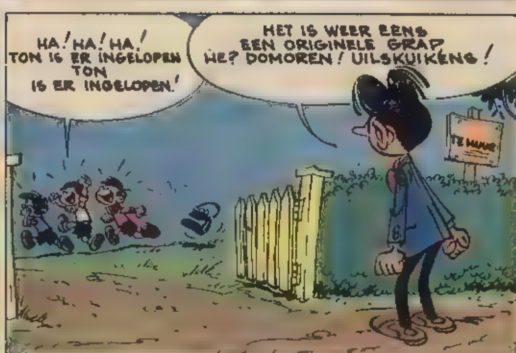
DOOR Franquin

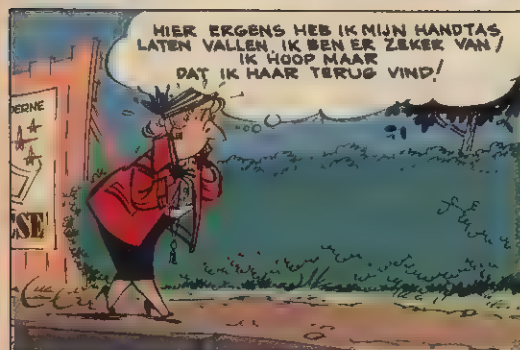

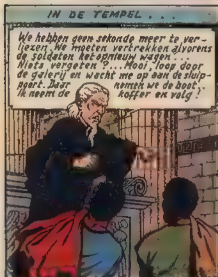

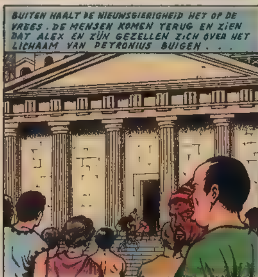

DE ZWARTE KLAUW

De soldaten van Petronius beukten de deur van de tempel in, maar moesten wijken voor een geheimzinnige macht

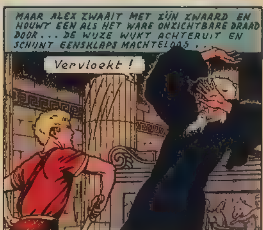

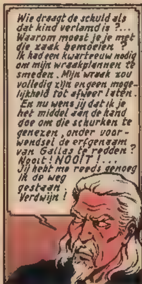

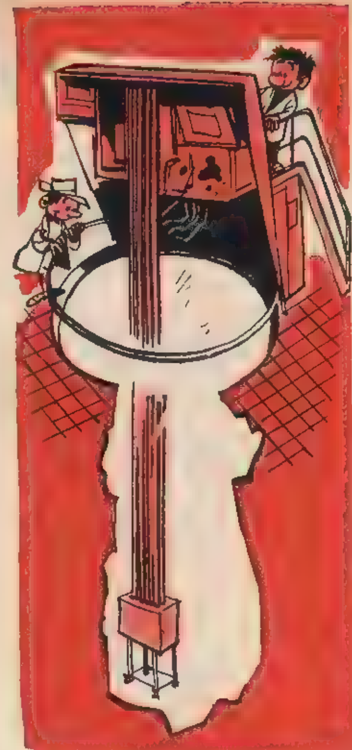

(Wordt vo

ALLEN NAAR DE EXPO

DE ATOOMZUIL

Op de Internationale Wereldtentoonstelling van Brussel, die zoals je reeds dikwijls hebt gehoord, de mens als centraal punt heeft gekozen en onze wereld « menselijker » wil maken, tracht men aan te tonen dat het atoom niet alleen vernielen kan. Men kan het atoom ook voor zeer nuttige en vredelievende doeleinden aanwenden.

De internationale wetenschappelijke afdeling heeft de zware taak op zich genomen de bezoekers te verklaren wat de atoomenergie eigenlijk is en hoe men ze voor vredesdoeleinden kan gebruiken. Te dien einde zijn er een hele reeks ingewikkelde toestellen geëxposeerd. Men mag ze bekijken en men kan de z.g. kamer van Wilson in werking stellen. Dit apparaat laat toe het trajekt te fotograferen van de geëlektriseerde deeltjes, uitgezonden door een radioaktieve bron.

Ongetwijfeld gaat de grootste bewondering van de bezoekers naar een Amerikaanse en een Belgische kernenergiezuil. De Amerikaanse kernenergiezuil staat in het water en baadt in een blauw schijnsel. Het apparaat werkt volkomen geruisloos en men kan zich rekenschap geven van zijn aktiviteit wanneer men een geldstukje bij de zuil houdt en het nadien in kontakt brengt met een Geigerteller. De Geigerteller tikt onmiddellijk en wijst duidelijk aan dat het muntstuk radioaktief is. De Belgische atoomzuil is niet zo groot, maar oogst eveneens veel sukses. Een speciaal apparaat laat toe de kern- of atoomsplitsing te volgen.

De Sovjet Unie stuurde een toestel dat de kosmische stralen registreert en een spectrometer. Israël een thermische machine die werkt met de zonnestralen en ook Italië zond een bewonderenswaardige bijdrage. Men kan de instrumenten bekijken die gebruikt werden door Becquerel en Pierre en Marie Curie, evenals de schrijfboeken vol ingewikkelde berekeningen die toebehoorden aan Fermi. Er zijn twee bioskoopzalen en er is een konferentiezaal, waar leken en specialisten kunnen luisteren naar de interessante uiteenzettingen van de atoomgeleerden.

Wil je over de atoomenergie, kracht die de moderne wereld beheerst, iets meer weten, ga dan een kijkje nemen !

★

● Hou je niet van atoom, radioaktiviteit en staal, ga dan mijmeren in de Japanse tuin die klein is maar sierlijk en stemmig.

● Zeggen imposante architecturen je niets, kijk dan eens naar het paviljoen van Joegoslavie. Staal en glas zijn er evenwichtig tegen elkaar afgewogen. Het is een kristalklaar geheel dat schoonheid en rust uitstraalt.

● Vraagt je mama zich misschien af wat zij moet aanvangen met al die koude gewrochten van beton, met maquettes van vliegtuigen en schepen, wijs haar het Tsjechoslovaaks paviljoen. Daar vindt ze prachtige mozaieken, ceramiek en mooie vazen in Boheems kristaal aantrekkelijk en oogstrelend uitgesteld.

● In de kleine maar mooie paviljoen van Noorwegen en Finland ruikt het zo lekker naar hout en urenlang zou je de sierlijke vazen en schalen kunnen bewonderen en de met de hand geweven tapijten.

● Was je reeds in de grot van Aladin ? Heb je ze niet gezien ? Wij bedoelen het Philips paviljoen gebouwd door Le Corbusier. Erg benieuwd te vernemen wat jij denkt over het « electronisch gedicht » ....

● Wil je meer weten over een land met een oeroude kultuur, wandel dan eens tot bij het Mexikaanse paviljoen. Er zijn prachtige dingen te bewonderen. Naast staaltjes van oude kunst zijn er ook werken van moderne schilders o.m. van Rivera.

WETENSCHAP EN AVONTUUR

DE GOTHARDTUNNEL IS 75 JAAR OUD

DE NIEUWE LOKOMOTIEVEN VAN DE GOTHARD

Tekst en tekeningen van Phil Dombly

De eerste elektrische lokomotieven die voor de Gothardlijn gebouwd werden, beantwoordden niet aan de eisen van de exploitatie. Inderdaad, voor deze lijn zijn extra krachtige lokomotieven nodig.

In 1932 werden twee dubbele lokomotieven gebouwd en in 1939 werd een derde dubbele lokomotief met aerodynamische vormen in gebruik genomen. Deze laatste machine, de Ae 8/14, is de krachtigste elektrische lokomotief ter wereld, en legt dagelijks een gemiddelde afstand van 813 km af.

De dubbele lokomotieven hebben echter zekere nadelen. Ze zijn 34 m lang en het is moeilijk hen in een loods van normale afmetingen onder te brengen. Zo'n lokomotief eist ook een beperking van de lengte van de trein, want de receptiesporen van de stations van Zurich en Luzern (stations waar de treinen niet doorlopen, maar in dezelfde richting moeten vertrekken als ze zijn aangekomen) waren te kort.

Thans werd er een nieuwe universele lokomotief gebouwd, die men zowel voor goederen- als reizigerstreinen kan gebruiken. Van deze lokomotief, type Ae 6/6, werden er veertien exemplaren gemaakt. Ze kent een groot sukses en dat is begrijpelijk wanneer men weet, dat ze op een helling een lading van 600 ton met een snelheid van 75 km per uur kan trekken.

Men kan een van deze lokomotieven bewonderen in het Transportpaviljoen van de Expo 58.

Op het einde van de vorige eeuw voorzag men het vervoer door de Gothard van 150.000 reizigers en 250.000 ton goederen in één jaar. Dit sluist men thans in nauwelijks twee weken tijd over de spoorlijn en door de grote tunnel van de Sint-Gothard.

EINDE

TECHNISCHE STEEKKAART

Type Ae 8/14
(hierboven)

Klas · 1B1B1 + 1B1B1
Lengte 34 m.
Motoren 16
Kracht 11 400 PK
Max snelheid 110 km per uur
Gewicht 236 ton.
Bouwjaar · 1939.

Type Ae 6/6
(hiernaast)

Klas . CC
Lengte : 18,40 m.
Motoren : 6.
Kracht . 5.820 PK.
Max snelheid 125 km per uur
Gewicht 120 ton.
Bouwjaar · 1952/1958.

8/14 betekent dat er op 14 assen 8 drijfassen zijn, de anderen zijn loopassen

EEN Ae 6/6 IN HET STATION VAN AIRO...

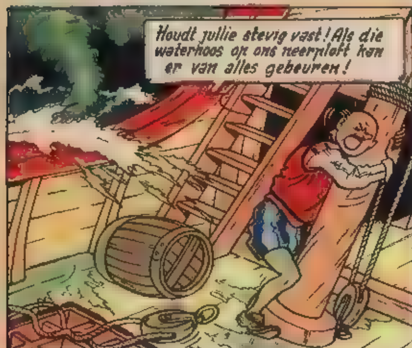

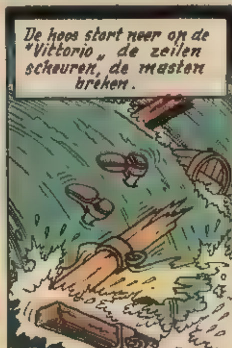
HET GOUDEN PAARD

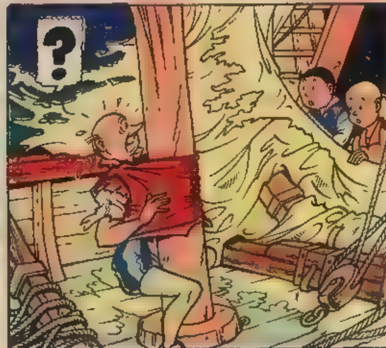

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Een waterhoos ploft neer op het schip waarmee onze vrienden naar Mexico varen...

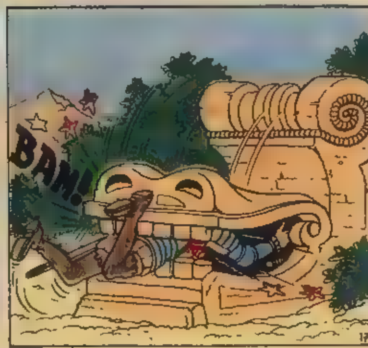

(Wordt voortgezet.)

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

Zizanion maakt alles klaar om Anthraciet uit de gevangenis van Notenschelp te bevrijden...

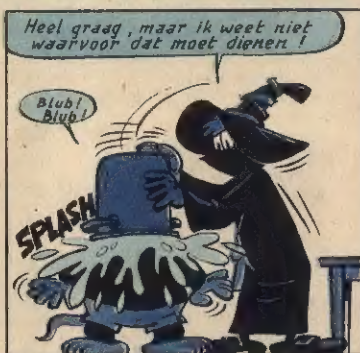

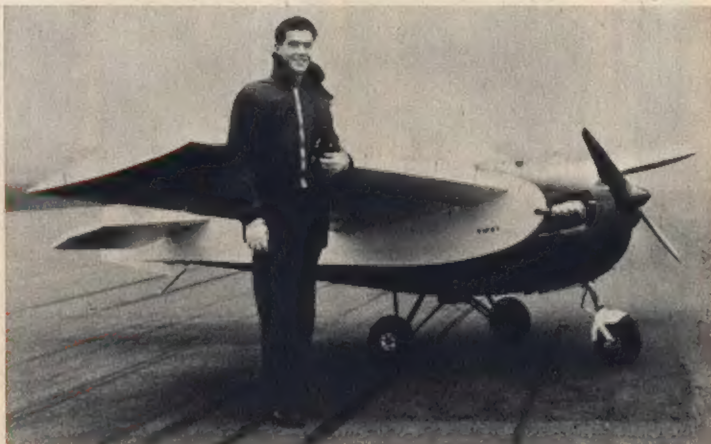

(Wordt voortgezet.)

DE POST

HET KLEINSTE VLIEGTUIG TER WERELD

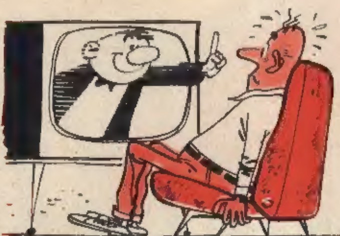
DE testpiloot van de Belgische fabriek N.V. Avions Fairey, Bernard Neefs, vóór de laatste kreatie, de Fairey « Tipsy Nipper ». De « Nipper » is slechts 4,50 m lang en het kleinste vliegtuig ter wereld. Het zal verkocht worden, verpakt in een kist, en het wordt door de koper zelf ineengestoken.

DITJES EN DATJES

● **De leden van de speleo-klub van Dijon zijn er in geslaagd de snelheid waarmee de vledermuizen vliegen te berekenen : 50 km per uur.**

● **Hoeveel runderen zijn er op de wereld ? Volgens onlangs opgemaakte statistieken zijn er iets meer dan 900 miljoen runderen op de wereld, d.w.z. een rund voor drie mensen.**

● **Een zekere, Espinasse, inwoner van Toulouse, zou een systeem van optische spiegels hebben uitgevonden dat aan het beeld op het televisiescherm een zeker relief geeft.**

T-3 MAAKT JE OP SLAG NUCHTER !

ZET het glaasje aan je lippen en laat het zoetjes binnenglippen... » Je kent het liedje en een glaasje is wel aangenaam, maar van te veel glaasjes komt er herrie ! In Amerika weet men daarover mee te praten en sedert lang zoeken de Amerikaanse geneesheren naar een middel om dronkaards weer nuchter te maken. Zij hebben het thans gevonden : T-3. De basis van dit medicijn is het

sap van de schildklier. Wie twintig whisky's drinkt, zou met één T-3 tabletje na een half uur weer bloednuchter zijn !

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

LJON

ONS KAN DE KOUDE NIET DEREN

DE dames die kouwelijk zijn en in de Verenigde Staten wonen, zullen in hun vuist lachen want te New York werd er een jurk op de markt gebracht die, dank zij een chemische reaktie, warmte voortbrengt wanneer de temperatuur daalt tot op 12°. Best mogelijk dat de heren van de schepping jaloers zijn en een verwarmde pantalon vragen. De kaalhoofdigen zouden misschien een hoed kunnen eisen die warmte uitstraalt !...

WERK VOOR DE HYPNOTISEURS ?

ONLANGS werd een chirurg op uitstekende wijze geholpen door een hypnotiseur. Hoe ? Wel, de chirurg moest een stuk huid enten bij een zwaar gewonde en opdat de enting zou slagen mocht deze laatste gedurende weken niet bewegen. De hypnotiseur hypnotiseerde de patiënt en deze bleef gedurende de gewenste tijd roerloos liggen. Geen enkele andere metode gaf zulk een fraai resultaat. Men mag zich wel afvragen of de hypnotiseurs in de toekomst aan de zijde van de chirurg nuttig werk zullen kunnen verrichten ?

KORT EN BONDIG

NIET iedereen is in staat de kern te vatten van een betoog, het belangrijkste weer te geven van een boek of van een konferentie. Het is wellicht daarom dat Amerikaanse geleerden en technici een nieuwe elektronische machine bouwden, die lange teksten samenvat. Deze machine wordt hoofdzakelijk gebruikt om de kern weer te geven van lange, ingewikkelde technische en wetenschappelijke uiteenzettingen. Wat zouden de studenten blij zijn moesten zij over zulk een machientje beschikken !

WARME DRUIVEN

DE wijnboeren uit Schinznach, een stadje in Noordoost-Zwitserland, hebben besloten hun wijngaarden te verwarmen, wanneer de buiten-temperatuur onder een bepaalde grens komt, die funest is voor de rijpende drijven. Deze maatregel zal de wijndruiven tegen schade van eventueel laat optredende vorst beschermen. Als brandstof zal stookolie worden gebruikt, daar deze de eenvoudigste is gebleken en niet duurder komt dan hout of kolen.

VAN VLEES...

IN Madrid zijn « regels voor voetgangers » uitgegeven, die beslist niet zonder gevoel voor humor zijn samengesteld. We ontlenen eraan : « Bedenk dat uw lichaam maar van vlees gemaakt is en dat dit weinig vermag tegen het staal van de bumpers »; « Steek niet op een drafje over, want de auto's halen u toch wel in »; « Ga niet op de rijweg lopen; wat zou u ervan zeggen als de auto's op de trottoirs gingen rijden ? »

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

Publiciteit : Publiart

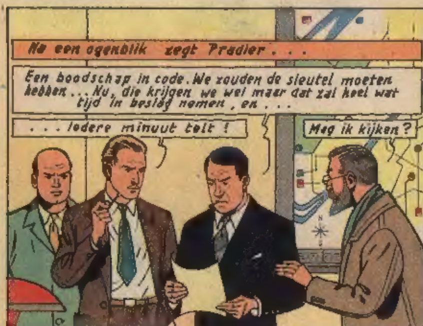
19-6-56

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

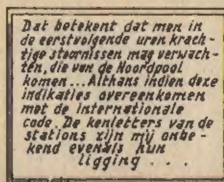
Blake die met kommissaris Pradier een onderhoud heeft over een geheimzinnige spionagezaak, ontdekt een mysterieuze boodschap. Professor Labrousse is eveneens in het bureau van de kommissaris toegekomen...

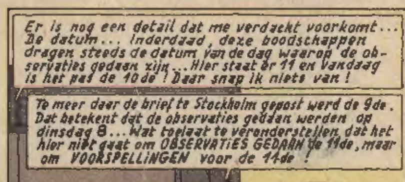

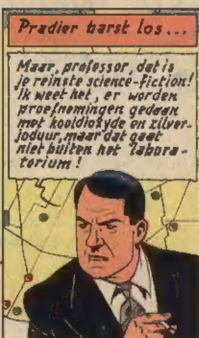

(1) ORGANISATION MONDIALE MÉTÉOROLOGIQUE = Wereldorganisatie voor Weerkunde